

56. loutkářská Chrudim

DNES

5.7.2007

11.00, 14.00, 16.00 - DKP malá scéna

Tomáš Gála • Š.B.D.
LS Podivíni, Podivín*

11.00, 14.00, 16.00 - MED

CERNÁ KUKLA
LS Tate Iyumni, Praha*

15.00, 18.00 - Divadlo Karla Pippicha

LAPohádky tedy LEDOVÉ TECHNO
DNO, Hradec Králové*

19.00 - Letní scéna – Resselovo náměstí

KAMIL STRIHAVKA – koncert

20.00 - Divadlo Karla Pippicha

Veřejná rozprava ke
zhlednutým představením

22.00 - Divadlo Karla Pippicha

Daniil Charms
SPOMIENKY BUDÚCEHO STARCA
Divadelne združenie Partizánske, Slovensko**

23.00 - U Divadla K. Pippicha

HROZNÉ PRÍBEHY
Divadlo Mimotaurus**

ZÍTRA

6.7.2007

9.00 – 10.35 – Divadlo Karla Pippicha

Prezentace seminářů L, H, M, T, N

10.45 – 11.15 – Husovka

(pro žluté seminaristy a veřejnost)

11.30 – 12.00 – Husovka

(pro červené seminaristy a VIP)

Prezentace seminářů U, PZ

10.45 – 11.15 – DKP –

diskusní klub (pro červené seminaristy a VIP)

11.30 – 12.00 – DKP –

diskusní klub (pro žluté seminaristy a veřejnost)

Prezentace seminářů S, G

11.00, 14.00, 16.00 - DKP malá scéna

Kateřina Davidová • ZACAROVANÝ LES
LS Bublanina, Vsetín *

11.00, 14.00, 16.00 - MED

POHÁDKA POHÁDKOVÁ

Loutkové divadýlko Dančájano, Litomyšl*

17.00 - Divadlo Karla Pippicha

Veřejná rozprava ke zhlednutým představením

15.00 – 20.00 - u Divadla Karla Pippicha

LOUTKÁŘSKÁ POJIT
S VYHLÁŠENÍM VÝSLEDKŮ
56. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI
trh lidových prodejců

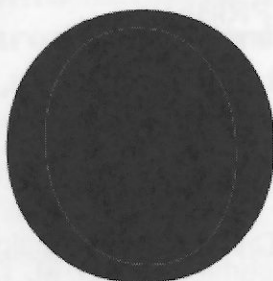
19.00 - Divadlo Karla Pippicha

SLEEPING BEAUTY
Colette Garrigan - závěrečné představení**

* soutěžní představení

** inspirativní program

*** okénko loutkářských tradic

Ivan Wernisch

Podzim

V tom podzimu zahrada.
V zahradě dům
V domě skříň.
Ve skříni zimmník
V kapse mušle.
V moři zahrada
V zahradě dům.
V domě skříň
Ve skříni zimmník.
V kapse mušle
Zahrada v moři.
V ní podzim.

(sbírka PŮjdeme do MŮ)

Tyátr

Případ přejatého slova se specializací významu. Tyátr je – dnes – všelicos, jen ne divadlo řádně ustavené, dramatická scéna. Tyátr je podívaná za účasti kritiků zcela laických, bez vstupenek, ba i bez volňásků, tyátr je podívaná, s níž je spojen nějaký hec, benefic životních komiků anebo i tragédů nadobro ochotnických, ale vydatně se uplatňujících. Tyátr se může improvizovaně etablovat i na pleinairové scéně naší pavlače, našeho dvorečku, a také to s oblibou dělá; postačí k tomu výměna názorů s jakýms takýms nákladem mimiky a gestiky. Režii má p. Život, hraje se do příchodu stráže bezpečnosti.

Divadlo

Věrná obdoba k řecko-latinskému theatrum. Přenesný význam toho slova (=podívaná) podezíral jsem dlouho z germanismu (ein Schauspiel), ale bylo to podezření mylné, jde rovněž o starý český význam, by dokonce o význam starší, než jsou ostatní významy slova divadlo. Ale právě tento starý význam je už na vymření. Kdyby např. někdo řekl, že koně ženoucí se tryskem jsou nádherné divadlo, byla by to nápadná schválnost. K slovu divadlo sluší upozornit, že čeština u něho měla ctižádost vytvořit zvláštní slovo domácí, nepřejaté, na rozdíl od všech jazyků západních i němčiny, kde všude vládnu neomezeně odvozeniny řeckolatinského slova theatron – theatrum. Nápadněji než v těchto slovech – théâtre, teatro, Theater – zračí se v divadle jednostrannost takového pojmenování, nápadněji proto, že prostý Francouz, Ital, Španěl, Angličan, Němec neumí řecky a latinsky: jednostrannost, že divadlo – shodně se slovem theatrum – má na mysli podívanou, nikoli poslech. Kdežto přec – doufám – na Shakespeara, Smetanu, Mozarta nechodíme jen pro podívanou. Dalo by se podotknout, že divadlo je utvořeno zcela tak jako zrcadlo, kupadlo, bělidlo, struhadlo. A neškodí divadlu, má-li něco z vlastností těch čtyř prospěšných věcí a zařízení.

(Pavel Eisner: Čeština poklepem a poslechem)

ooo ta ignorance,

chce se zvolat. Malá Česká republička nepodmíní svět ani průmyslovými magnáty, ani uhlobarony. Může ohromovat památkami, dramaticky i roměnlivou krajinou a regionálními kulturními srážkami. Jedním z nich je loutkářská tradice. Český zlatý věk, bez diskuse. Už proto je k smíchu a k pláči myšlenka na zrušení doposud v zemi jeciného akceptovatelného Muzea loutkářských kultur (v Plzni, zvané Mekka loutkářů, se o něm více než tři desetiletí let pouze plká). Nepochopitelný je i přístup státu ke kultuře. Ale když už peníze nedá, neměly by se ministerské úspory hledat uvnitř aparátu? Samozřejmě zbavit se pár ekonomicky nerentabilních muzeí je velmi jednoduchý krok a uspořené miliónky jsou na světě.

Před dvěma lety jsem žasla v Lisabonu v tamním muzeu loutek: na jednu stranu měli vymyšlený (alespoň částečně) zajímavý interaktivní program; na stranu druhou, čert aby se vyznal v expozici. Pochopila jsem, že stran tradice Portugalsko staví na zvláště vodní hladině, ale umí z toho vytěžit, co se dá. Samo mnoho z historie žánru nenabízí, zato na výstavě nešetří prostory pro svoji vcelku klíčovitou a rozhodně ne tak dlouhodobou loutkářskou minulost. A dále nelze portugalskému kurátorovi upřít originální přístup: ve vystavené kolekci loutek je například prezentován Merlin jako typická postava českého loutkářství. Kašpárek utřel. A o českém loutkářství se pak dozvíte až v sekci animovaných filmů: ve výčtu světových osobností je zastoupen Trnka a Barta. Takže loutkářsky chudé Portugalsko se halasně prodává v hlavním městě, zatímco velmoc žánru zpochybňuje investice a na slavnou tradici se může vybudovat. A odmítá z ní těžit. Je to na petici, přátelé. Kytka z hlavy ven.

Kosa, Kuna, Valderon a spol.

POZOR ↑

Nezapomeňte zítra na dopolední prezentace výsledků práce vašich kolegů seminaristů!

Fotky z letošní LCH postupně přibývají na webu!!! Honí-li vás zvědavá, zde je adresa: www.chrudimskydenik.cz/lch. Jednotlivá čísla Valderonu najdete na stránkách: www.loutkarska-chrudim.cz Ale nač stahovat Valderon, když brod je ještě daleko.

POHOV ↓

Z loutkářského bálu,

Jest mi ouzko, povězte mi prosím, kdo vedle nás tančí.“ Řekla něžně křehká nevidomá. Vidící muž se jme popisovat slepé dívce tanečnicka vedle se vlnícího. „Ten tanečník vytváří kolem sebe kruhy, které nejsou

nápojením na vesmírnou energii nebo aspoň nejsou nápojením na obecně vesmírnou energii, jsou spíše nápojením na tu sexuální část vesmírné energie, to znamená, na ten věčný dramatický souboj mezi Jinem a Jangem. Některé potraviny jsou vlastně čistě z kukuřice, ale to odbíhám od kruhu, myslím si že vzduch rozvířený taneční energií. Ki se sexuálním podtextem je možné pozorovat pouhým okem, pardon, já ačkoliv jsem svou funkcí a úkolem na loutkářské přehlídce mírně oslaben, mám pocit že jsem tento sexuálně rozvířený prostor na chvíli zahlédl. Ten pán má na sobě nevýrazný šedohnědý oblek, výrazně rozšířené oči, ale nejsou to oči zvířete, jsou to oči člověka, který kdysi byl zvířetem a dnes zase touží. Oči které už neznají strach, ale neokusily ještě stav nasycení a odráží se v nich prastarý rozmnožovací instinkt, který tělu, ačkoli oblečenému do šedohnědého oblečku, dovolí vrhnout se klidně po kružnici vytvořené podivnou stopou energie Ki z hradeb města Chrudim za samici.“

„Děkuji, teď teprve pociťuji, že tanečnickova energie je vlastně harmonická, ne-li harmonizující.“

Bál skončil, kejklíři a muzikanti šly spat (jsou to jenom lidi).

Vidící muž s nevidomou dívkou se pak dlouze procházeli a hovořili o umění.

To byl divoký večírek v mé hlavě.

Johana Švarcová

Valderon je, když...

...si biř

KRAJSKÉ POROTY

Tate Iyumni, Praha **Černá kukla**

Černá kukla nebo jak je někdy uváděno Kukla aneb co možná prozradí červi skupiny Tate Iyumni, je znamenitá parodie televizních krimiseriálů. Přehloupýl děj, dřevění hrdinové, komické zápletky včetně divoké honičky aut a nahánění domnělých pachatelů, stejně jako odhalení a konec krutého bombrmana, to je velmi milá podívaná, okouzující jednoduchostí hry maňásků i plošných prvků inscenace a vyvolávající salvy smíchu. Zásahu na tom má dobře napsaný text (celý soubor) i stavba hry a stejným dílem herecký projev, nápaditě použité zvuky a výtvarná zkratka.

*Doporučeno do širšího výběru oblastní přehlídkou 3. pražský Tajtrlík
Porota: Jiří Středa, Mirka Vydrová a Štěpán Filčík*

LS Podivíni, Podivín **Tomáš Gála: Š.B.D.**

Podivíni z Podivína mě nikdy zatím nezklamali. Jejich inscenace nemusely být vždy nej, vždy však byly v něčem provokativní, inspirativní. Tentokrát vyrukovali s Š.B.D. Zkratka s podtitulem v závorce (Široký, Dlouhý, Bystrozraký) avizovala, že půjde o autorskou úpravu klasické pohádky. Tentokrát si oči, uši a mozek přišly na své. Svěží inscenace oplývající mnoha nápady, jednoduše a zajímavě řešený hrací prostor, loutky, se kterými se dá dobře hrát. Samozřejmě, že ne úplně všechno a zcela vyšlo, zafungovalo, ale při pohledu na vtipně a vkusně udělanou inscenaci, některé hnidopišské připomínky „padají pod stůl“ (někde temporytmus, „vynášení“ loutky Dlouhého před oponkou, „vlez“ vodičů z výkrytů do hracího prostoru...). Jen s jednou věcí se tak zcela nemohu smířit - nabízené princezny jsou v nádherně provedených plošnácích a ta „pravá“ je jiná, proč už „v nabídce“?

*Doporučeno do širšího výběru oblastní přehlídkou 41. TŘEBÍČSKÉ LOUTKÁŘSKÉ JARO
Porota: MUDr. Miloš Blaha, Mirko Matoušek, Jaroslav Dejl a Jiří Pokorný*

Divadlo DNO/DAMU **LAPohádky tedy Ledové techno**

Několik členů Divadla DNO, dnes již studentů DAMU, připravilo inscenaci laponských pohádek. Je to v podstatě laponský pohled na stvoření světa. Inscenace se vyznačuje silnou imaginací. Pracuje především s výtvarnými metaforami a obrazy. Výrazná je práce se světlem. Základem scény je jakýsi půlkruh z látky napnuté mezi dvěma ohnutými a spojenými klacky – takto vytvořený objekt postaven na bok slouží pro stínohru, přetočen pak představuje loď. Hraje se živě i malými loutkami z klaců či větví. Na zadním prospektu je pak promítací plátno, kde se občas promítají české titulky. Představení je totiž hráno v „laponštině“ – prý. Nemohu posoudit, do jaké míry jsou vydávány zvuky smysluplné, ale v každém případě je řeč malebná a sugestivní a v podstatě organickou částí výborné hudebně zvukové složky inscenace, kterou obstarávají manželé Kratochvílovi. Inscenace působí natolik sugestivně, že se divákovi může stát, že dějovou linku jednotlivých příběhů dobrovolně vypustí a nechá se unášet celkovou atmosférou překrásné země za polárním kruhem. Především pro její silnou imaginaci se odborná porota rozhodla inscenaci nominovat na LCH.

*Nominováno z Regionální loutkářské přehlídky Hradec Králové
Porota: Anička Duchaňová, Tomáš Žížka, Alena Exnarová*

DOROTA:

Malá zahradní slavnost

I když v tom možná velkou roli sehrál fakt, že Čmukaři jsou stálým účastníkem festivalu a mají jistě v publiku svůj fanklub, dokázali hned první písní vytvořit v sále pohodovou atmosféru, která jako růžový opar zahalila diváky i aktéry a vytvořila společný prostor, ve kterém je příjemno být a vyprávění a naslouchání stává se přirozeným a vhodným jako například projíždět se po Vltavě na šlapadle, když je hezky. Mimochodem... ve mně představení vyvolávalo ještě konkrétnější představy: představoval jsem si malou zahradní slavnost, na níž se podává dobré jídlo, pití a... příběhy. Společně strávený čas, který je stejně hodnotný jako divadelní zážitek, ne-li víc. Možná, že odezva takového setkání, kterou jsem v představení viděl, byla pouze výplodem fantazie zesláblého porotce, ale i v tom případě tedy díky za ten impuls.

Druhým nepochybným kladem z mého hlediska je v porovnání s dosavadní produkcí festivalu zvláště nezpochybnitelné hraní s loutkou. Sám jsem si to pojmenoval jako loutkářství, nikoli pouze vodění loutek. Loutka se v tomto představení stává důležitou součástí vyprávění, povyšuje literární předlohu. Ta má určitě svá úskalí a ne vždy poskytuje jasnou pointu, ale přirozený smysl pro rytmizaci umožňuje loutkářům jako jsou Čmukaři vyvolat závěrečný aplaus po každém výstupu a tím tak trochu vytvořit jiné měření času – po příbězích a písničkách... a ne po minutách.

Petr Vodička

DOROTA vs. HOLOTA

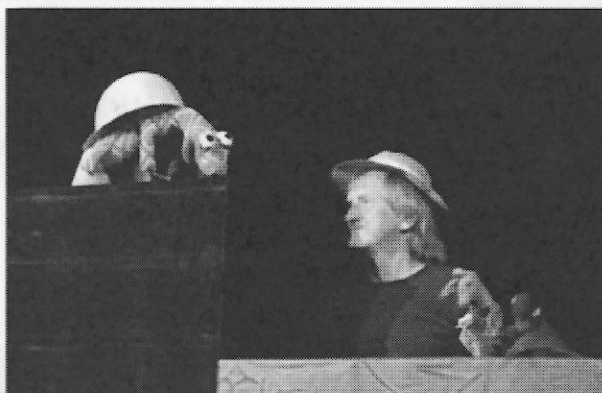
- Petr Vodička:** milý v základním významu toho slova, hodilo by se do kavárny jako průběžná celovečerní zábava, zajímavé texty – bajky se sociální tematikou
- Robert Smolík:** vynikající práce s loutkou, dokonce hráli s loutkou, i když se téměř nehýbala – například plch
- Jakub Hulák:** literární předloha není příliš kvalitní, až v rovině prvoplánové komunální satiry, často ani nejde o bajky, ale soubor dokázal texty povýšit
- Karel Tománek:** loutková revue, prostřednictvím žánru bajky se vyjadřuje k tomu, co prožíváme

RE: d'akce

Příjemné setkání

Tak je to tady. Rád jsem se smál a slyšel kolem sebe smích bez náznaku výsměchu. Nikdo po mně nic nechtěl. Slyšel jsem texty, které bych asi sám nečetl a viděl jsem svébytné Čmukaři divadlo kvůli kterému taky na Chrudim jezdíme. Se specifickou hereckou komikou, s loutkami – neloutkami, s přesně odměřeným dílem absurdity, tentokrát možná to, co bývá jindy nedořečeno, zaznělo naplno. Těch bajek – výstupů mohlo být možná méně nebo i více, některé byly vystavěny zajímavěji (želva, Prd'och), jiné jen tak prošly, zazněly. Ale viděl jsem divadlo, které mohou vidět všichni, a s většími či menšími ale jsou jím také potěšeni.

Fr

- veselý, dobrý
- skvěle jsem se bavil
- viděl jsem už potřetí a pudu znovu
- nejlepší byl Prd'och
- jednoduchý a přitom dobrý
- byla to legrace, punk
- Čmukaři nezklamali, příště o dětech

“

”

Loutkářská Chrudim pomalu vrcholí. A jak to zatím vidí účastníci?

Pokolikáté jste na Loutkářské Chrudimi?

- 1) Co vás letos překvapilo?
- 2) Co vás zatím potěšilo?

Martin – poprvé na Chrudimi

- 1) Očekával jsem více představení.
- 2) Potěšil mě zpravodaj, nabídka knížek i diskuse. Taky se těším, až si prolezu město.

Martin 2 – podruhé na Chrudimi

- 1) Jsem tady prvně po celou dobu. Baví mě příjemná atmosféra festivalu.
- 2) Potěšili mě Mušketýři a taky Zvyřátka Čmukařů.

Petra – pošesté na Chrudimi

- 1) Překvapilo mě, že se organizátoři za ta léta nepoučili a dělají stále stejné chyby.
- 2) Seminář, ten šlape dobře.

David – posedmé na Chrudimi

- 1) Překvapila mě kvalita práce s počítačem při prezenci účastníků. Tedy v tom špatném.
- 2) Potěšil mě hodně seminář. Konkrétně seminář N.

Áňa – poosmé na Chrudimi

- 1) Překvapilo mě zbytečně moc dnů a málo představení.
- 2) Těší mě seminář a odměny za špionáž.

Kuba – podeváté na Chrudimi

- 1) Musím říct, že Chrudim se velice mění a nikdy to tu není to samé. Chrudim jako město se mění k lepšímu, je tu pro nás spousta zábavy.
- 2) Každý rok se zde mění semináře a nikdy nejsou jednotvárné, vždy je spousta nových nápadů, které na konci Chrudimi rádi shlédneme. To mě těší už několik let.

Barbora – podesáté na Chrudimi

- 1) Nic moc se nezměnilo. Překvapuje mě, že na každém ročníku se objeví představení, vlastně takové hrozné, ale hlášky z něj, nebo písnička se objevují po celou dobu. Tady to byl Giňol. A to mě vlastně i těší.
- 2) Těším se na DNO. Těší mě seminář s Jirkou Adámkem.

Matěj – počtrnácté na Chrudimi

- 1) Překvapili mě některé změny v organizaci, třeba diskuse večer – to je změna k lepšímu.
- 2) Potěšily představení – třeba Charms, nebo Maminy. A taky seminář. Já jsem spíš introvert, seminář S jsem zvolil dobře, to dopoledne uběhne ani nevím jak.

Věra – popatnácté na Chrudimi

- 1) Překvapilo? Moc času. Některé dny divadelně málo naplněné.
- 2) Těší mě diskuse. Lidé, kteří chtějí naslouchat, i když třeba nejsou hodnoceni kladně.

rozhorror

...s Alenou Exnarovou, ředitelkou chrudimského Muzea loutkářských kultur.

Pověstný Damoklův meč visí nad chrudimským Muzeem loutkářských kultur (MLK). Ministr kultury Václava Jehlička zvažuje kvůli úsporám převod MLK na město Chrudim nebo Pardubický kraj. Tyto instituce ale protestují, protože na provoz nemají finance. Jehlička kontruje, že peníze se nejspíš nenajdou ani v ministerském rozpočtu a jak řekl, „může nastat situace, že když nebudou peníze, tak to zavřeme.“ Uvažujete v této situaci o nějakých krocích? Co budete dělat?

Napsala jsem už dopis ministru Jehličkovi, kde jsem ho informovala o tom, jak toto muzeum vzniklo, a co se domnívám, že by se stalo, kdyby zaniklo z hlediska vnímání tohoto kroku mezinárodní odbornou veřejností. Zatím o situaci informovala ČT, Nova i ČRo. Podle toho, jak veřejnost reaguje, to vypadá, že nám spíš fandí, aby muzeum zůstalo zachováno.

Jak zajišťujete chod vašeho muzea, kolik to stojí a kde berete peníze?

Ministerstvo nám třeba vloni dalo necelých 7 milionů korun a celkové náklady se pohybovaly kolem osmi. Něco si vyděláme, něco občas získáme sponzorským darem, ale to jen tu a tam.

Jste pod ministerskou správou už od počátku fungování MLK?

Nejsme. Myšlenka na založení instituce mapující světové loutkářské kultury přišla v roce 1929. Tehdy vznikla mezinárodní loutkářská organizace UNIMA a dohodlo se, že je hodně dobré takovéhle muzeum založit v Československu, protože jsme byli vždycky považováni za světovou loutkářskou velmoc. Pak ale plán přerušila 2. světová válka a teprve po ní s obnovením činnosti UNIMY, byla tato myšlenka vzkříšena. MLK vzniklo v roce 1972 a největší zásluhy patří prof. Janu Malíkovi, který byl tehdy generálním sekretářem UNIMY. Základem MLK se stala jeho sbírka, ale také dary národních center mezinárodní loutkářské organizace, které on zprostředkoval. Takže se domnívám, že přes UNIMu, která spojuje přes 90 zemí celého světa, o nás ostatní loutkáři hodně vědí, a domnívám se, že by pro naši republiku nebylo vůbec dobré, kdyby MLK, které za mezinárodní spolupráce vzniklo, bylo prostě náhle zavřeno.

Jak fungujete, co nabízíte návštěvníkovi, v čem spočívá vaše činnost?

V depozitáři máme zhruba 8 400 loutek, ale protože sbíráme scénografii, fotografie, tiskoviny atd., shromáždili jsme celkově přes 42 000 sbírkových předmětů. Kromě stálých expozic instalujeme v objektu Mydlářovského domu každoročně tři nové výstavy, máme galerii, kde děláme pět krátkodobých výstav do roka. Kromě toho máme putovní výstavy, které instalujeme nejen v ČR, ale i po celém světě. V současnosti máme velkou výstavu v USA ve státě Iowa, rozsáhlou kolekci loutek jsme zapůjčili do Finska atp. Těch putovních výstav sestavíme ročně osm až deset, někdy i víc. Jezdíme to sami instalovat a sami likvidovat. Kromě toho děláme programy pro děti. Máme pedagogickou pracovníci, která jednak vede výtvarně-loutkářský kroužek a dělá také pro školy programy související s loutkovým divadlem nebo s výrobou loutek. Kromě toho máme už několik let projekt, který se jmenuje „Putování loutek“. Je to putování loutek za dětmi s mentálním nebo tělesným postižením a vyjíždíme do nemocnic a jiných zařízení za těmito dětmi nebo i dospělými. A tak podobně.

Ve foyeru Divadla K. Pippicha můžete podepsat Petici za zachování Muzea loutkářských kultur.

Nudíte se? Prší? ...zkuste Muzeum !

Novorenesanční budova chrudimského Muzea (vstup naproti MEDu) totiž skrývá neuvěřitelný poklad. Unikátní kolekci originálů Muchových plakátů, kalendářů a dekorativních panů. V roce 1898 totiž prozíravý ředitel Muzea Rudolf Geissler zakoupil celkem 41 kusů velkoformátových litografií od Alfonse Muchy. Šlo

o tisky, které se neprodaly na vánoční výstavě uspořádané Muzeem. Už tehdy stála kolekce úctyhodných

20 000 korun. (Dnes se jediný Muchův originál této velikosti draží na světových aukcích za zhruba 60 – 80 000 dolarů.)

V expozici muzea uvidíte celkem 39 Muchových děl, včetně úplně prvního plakátu „Gismonda“, který zhotovil pro Sarah Bernhardtovou v roce 1895. Zakázka přišla z čistého nebe. Mucha v té době v Paříži na studijní cestě živořil. Náhodou dostal příležitost jako záskok vyrobit plakát pro Sarah, stárnoucí herečku tehdy už lehce za zenitem. Jeho „Gismonda“ způsobila úplné zjevení. Lidé plakáty vyřezávali ze stojanů a podpláceli lepiče. Sarah dala Muchovi pětiletou smlouvu na výhradní propagaci své osoby. Vždyť díky němu její hvězda v Theatre dela Renaissance opět stoupala.

Mucha populární plakáty vyráběl složitou metodou litografie /kamenotisku/. Každou barvu rozkresloval na zvláštní kámen a po sérii soutisků se kameny přebrousily a použil je na další dílo. Takže jakýkoli dodatečný dotisk už není možný. Víme, že Mucha zhotovil zhruba 67 slavných plakátů a dvě třetiny z nich můžete vidět právě v Chrudimi. Ojedinělá kolekce je přitom vystavena historicky po čtvrté a letos v září na dlouhá léta opět zmizí v chrudimském depozitáři. Neváhejte! Vstup: dospělí 20, děti, studenti, důchodci 10 Kč.

Prší? Nudíte se? ...zkuste maňásky !

Ve výstavním sálku Divadla Karla Pippicha (ve druhém patře – pravý boční vchod divadla) je stále možné navštívit výstavu Maňáskový svět ze sbírek Muzea loutkářských kultur. Informovali jsme už o vernisáži, která se konala 1. července. Valderon byl omrknout situaci, popovídal si s kustodkou výstavy a zjistil, že výstavu navštívilo v době festivalu zatím asi dvě stě padesát lidí. Matematik Valderonu vypočetl, s přihlédnutím k pravděpodobné účasti místních a možným návratům pravověrných maňáskářů, že ještě přibližně 113 účastníků LCH výstavu nenavštívilo. Hanba! Takhle by to dál nešlo!

Můžete (co můžete, musíte) vidět ne desítky, ale až stovky loutek. Od nejmenších, prstových, až po více než metr velké. Nejstarší jsou vyrobené ve 20. letech, ty nejnovější pocházejí už z 21. století. Uvidíte loutky, které pocházejí z různých evropských i mimoevropských zemí, loutky renovovaných českých výtvarníků, loutky amatérské i maňásky vyráběné sériově. Loutky, které jste mohli vidět hrát na Chrudimích, na Skupově Plzni, loutky rodinných divadélek. Známé pohádkové postavičky střídají bizarní postavy. S Únanovsky sterilními kontrastují hlavy s expresivním výrazem. Také škála materiálového provedení je široká.

Exponáty jsou nainstalovány tak, že mnohdy působí akčněji než některé loutky v představeních letošního festivalu. Vše doplňují fotografie z maňáskových představení od 50. let do současnosti. Taková exkurse do života jednoho z nejznámějších druhů loutek je, nebojím se říci, součástí vzdělání každého dobrého Lcháče.

Pro neukojené loutkoherce je připravený i paraván a několik maňásků, se kterými si mohou zahrát improvizované divadlo na místě. Jak jinak získat srdce neznámé či málo známé dívky, jak jinak přesvědčit celou rodinu a přátele, že nejsem suchopárný bručoun, jak jinak prokázat partnerovi, že i žena má smysl pro humor a dokáže jít ve společnosti s kůží na trh, než vtipným improvizovaným výstupem s ježkem a liškou? Potřebujete ještě nějaký důvod k návštěvě výstavy? Vstup zdarma!

SMSemináře

Seminář T (technologie loutky – lektor Vítězslav Kuschmitz)

„Hned po příchodu na seminář jsme se začali seznamovat z javajkami. A ZNOVA s hudbou (Mozart) jsme je dali do tance. Účelem bylo seznámit se s jejich možnostmi a pohybovými dovednostmi, které s nimi šlo udělat. Po pár hodinách práce s javajkami jsme přešli na přípravu a zkoušku našeho programu, který budem předvádět. Tohle zkoušení nám vydrželo až do 13.00 a pak hurá na oběd.“ Agent 00T

Seminář D (dramaturgie – lektorka Petra Zámečníková)

„Rozbor textu dokončen, začali jsme pracovat na výkladu a koncepci. Pozoruhodné. Udělali jsme si odpolední a vydrželi do tří.“ Agent 00D

Seminář M (maňas a maňásek – lektorka Mirka Vydrová)

„Skvělý, úžasný, prostě legrace, hrajeme, hrajeme si, skoušíme, cvičíme a hlavně se u toho dobře bavíme (předem se omlouvám za pravopisné chibi).“ Kuliočko

Seminář S (scénografie – lektori Irena Marečková, Jiří Vyšhlíd)

„Dnešek se nesl v neobyčejně činorodém duchu. Jelo se bez přestávky, ve 13.10 museli být seminaristé téměř vyhozeni. Sešli se proto ještě po obědě. Skupina Tichých spočítala, že jejich scéna je pro 0,8 diváků a propadla zoufalému smíchu.“ 00S

„U nás se pracovalo. Čarovalo se světlem a řezaly se kruhy z kapy. Všichni si půjčovali pravítka a kleštičky. Přijďte v pátek do místnosti besed a uvidíte, jak je kocourek šikovný.“ Kocourek

Seminář Z (zvuk, hlas, divadlo – lektor Jan Matásek)

„Na semináři jsme dnes promýšleli, co by bylo možné předvést při závěrečném předvádění seminářů. Pak jsme pilovali a pilovali... a dobře jsme se při té příležitosti bavili. Zase nám to uteklo jako voda.“ Agent 00Z

Seminář L (loutkářská dílna – lektori Karel Šefrna, Jiří Polehňa)

8:30 V kostýmech úplně všichni (osvětlovač výjimkou, proč?)

8:45 Od basy přes most...

10:00 Od mostu k base (a od lesa)

11:05 PAUSA (to se v divadle tak říká)

11:15 – 13:00 Od basy k base a 3x (hurááá)

13:00 – 13:30 Ferda a Charms (ať žije Fialový vítr a zelené Skotsko) Agent 00L

Seminář U (seminář pro ...náctileté, od 12 do 16 let – lektor Magda Johnová)

Ráno jsme rozebírali představení, potom jsme se vrhli na etudy, nakonec jsme si zahráli oddechovou hru. Dneska jsme si odpočinuli a zítra začnem naplno zkoušet na páteční představení. Agent 00U

Seminář N (neverbální divadlo – lektor Michal Hecht)

Tak my jsme měly ráno rozcvičku, povídali jsme si o tom, co budeme ten pátek hrát, a potom jsme si je zkoušely, a potom jsme měly masáž. papa Myšička to je vše papa a dobrou noc. Agent 00N

LAST MINUTE

Téma č. 4: Rakvičkárna o Myší díře

Jacques Joseph: Útok obřích myší

Postavy: Loutkáři, obří myši

scéna: (V pozdní noční hodině se vracejí loutkáři z Kačenky Myší dírou. Různě se mezi sebou bavi. Náhle se na konci tunelu objeví obří myš. Loutkáři se vyděšeně otočí. Druhý konec je již ale také zablokován obří myší. Z různých děr v podlaze postupně vylézají další a další myši. Bitva začíná.)

Jan Matásek prchá na motorce, Jiří Adámek se odmítá účastnit tak megalomanské podívané.

Tři mušketýři by mohli pomoci, ale všichni čtyři jsou na zájezdě v Londýně.

Michal Drtina: /nadšeně fotí/ „Tý brďo! To bude senzace! A pak že se v Chrudimi nic neděje!“

Čmukaři čmukají.

Jakub Maksymov fluše myším do očí. Nepomáhá to. „Na stonožku to fungovalo!“ /končí v chřtánu obří myši/

Petr Vodička: /buší do myší holými pěstmi/ Kurva, do piči, nefunguje to! Do prdele. /umírá, Štěpán Filčík shání náhradu do poroty/

DS Klubíčko by rádo pomohlo, ale nemůže se dostat z imaginárního vězení.

Čmukaři stále čmukají.

DNO chce bojovat ostrovtipem a vymyslí slovní hříčky, ale žádná obří myšlenka nepřichází.

Jan Žižka s číší Veltlínu v ruce bije myší hlava, nehlava: „Naháči jako naháči! Chlupy nejsou šat, vy hanbatci!

DS Zvoneček běží požádat Ferdu o pomoc.

Čmukaři stále čmukají.

Michal Hecht vytahuje pantomimickou kutanu a zpomaleně útočí.

Ivana Faitlová rozbije púllitr o stěnu a se střípkem v ruce se vrhá do vřavy.

Luděk Richter napichuje myši parapletem, rodina mu pomáhá údery jeho publikací.

DS Jiskra kamenuje myši syrovými vejci, Judr. Petr Slunečko se snaží myši podpálit, ale z křesadla, které před 50. lety skvěle fungovalo se dnes jiskra nevykřesá.

Čmukaři nepřestávají čmukat.

Ferda mravenec přichází a z playbacku pouští svůj plán na likvidaci myší.

OPONA – slyšíme panický pískot

scéna

Štěpán Filčík: /mírně zkrvavený mezi mrtvolami loutkářů a myší/ A nyní předání cen...

-Čtení na pokračování-

Vyprávění o tom, jak skřeti unesli hrobníka (pokračování)

„Ukažte mu ještě něco!“ zvolal král skřetů.

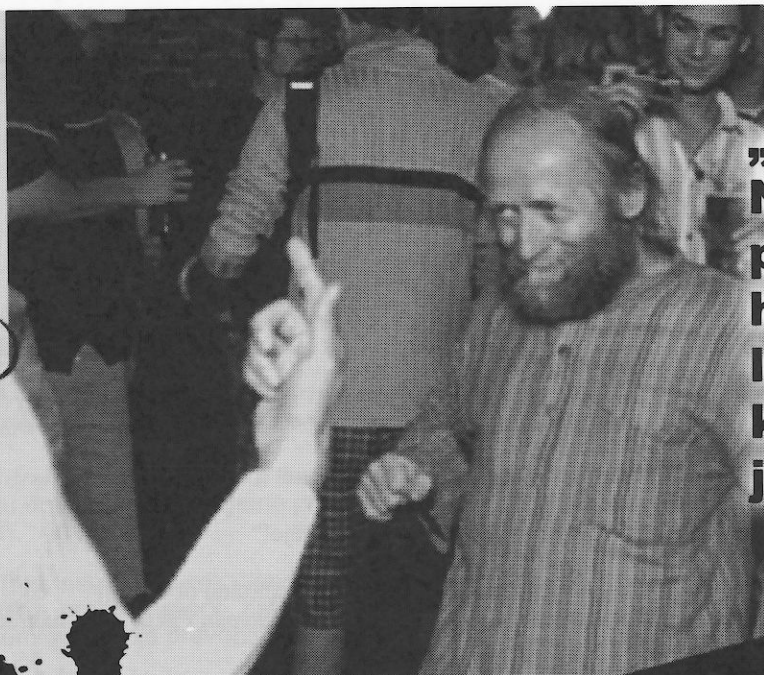
Na tento rozkaz se mrak rozplynul a zraku se objevila krásná žírná krajina – jedna právě taková je až dodneška si půl míle od starého opatského městečka. Na jasně modrém nebi zářilo slunce, voda v jeho paprscích jen jiskřila a stromy vypadaly pod jeho křísivým účinkem zelenější a květiny pestřejší. Voda se čerila líbezně šplounala, stromy šelestily v lehkém vánku, který si šumně pohrával listím, na haluzích zpívali ptáci a vysoko na nebi se mohl skrývan ránu na uvítanou ujasat. Ano, bylo ráno, jasné, vonné letní ráno; nejdrobnější lísteček, nejútlejší stebélko trávy jen číselo životem. Mravenec vylézal za denní lopotou, motýli se třepotali a vyhřívali v zářivém slunečním teple, záplava hmyzu rozpínala průsvitná křídla opájela se krátkým, ale šťastným žitím. A vyšel člověk, jako u vytržení nad krásou celé podívané, a všechno bylo jeden skvost a nádhera.

„Ty bídný lidský červe!“ řekl král skřetů hlasem ještě pohrdavějším než prve.

A opět rozkýval král skřetů nohu a opět dopadla hrobníkovi na záda; a dvůr krále skřetů znovu napodobil příklad svého pána. Ještě mnohokrát se mrak snesl a rozplynul a ještě mnohé naučení dal Gabrielu Grubovi, který přihlížel se zájmem, jež nemohlo nic utlumit, i když bolesti, kterou mu působily časté kopance od skřetů, necítil záda. Viděl, že lidé, kteří těžce pracují a v potu tváře si vydělávají na skromnou skývu chleba, jsou veselí a šťastní a že i nejnevědomějšímu je líbezná tvář přírody věčně živým pramenem veselí a radosti. Viděl lidi, v mládí hýčkané jako v bavlne a vychované s úzkostlivou něhou, jak s veselou myslí čelí všemu strádání a překonávají útrapy, které by zdrtily mnohého člověka hrubšího zrna, protože mají prvky štěstí, spokojenosti a klidu zakořeněné v nitru. Viděl, že ženy, nejněžnější a nejkřehčí ze všech božích tvorů, dovedou ve většině případů zvítězit nad zármutkem, protivenstvím a neštěstím, a viděl, že tomu je tak proto, že v srdci mají nevyčerpatelný zdroj lásky a oddanosti. A především viděl, že lidé jako on, kteří přijímají nevraživě každý projev veselosti a dobré nálady u druhých, jsou nejhonosnějším býlím na sličné tváři země; a když porovnal všechno dobro světa s mírou všeho zla, dospěl k závěru, že to je koneckonců přece jen svět velmi slušný a příjemný. A mrak, který zahalil poslední obraz, sotva Gabriel došel k tomuto úsudku, jako by mu nyní obestíral smysly a ukořelbal ho do spánku. Skřeti se mu jeden po druhém rozplývali před očima, a když zmizel poslední, Gabriel usnul.

(pokračování příště)

Charles Dickens: Kronika Pickwickova klubu (redakčně kráceno)

**„LUĎKU!
Na tomto
prstě je
hlavička
loutky,
která
jedná.“**

Valderon

**Tři mušketýři byli čtyři.
Čtyři Čmukaři hráli tři!
Jan Baron Marek místo
účasti na LCH očekává
doma narození malého
baroňátka. Kamarádům
však vzkázal:
„Duchem jsem stále s vámi!“**

**„Pod našimi okny ječel
Vodička,
stěžoval si dnes ráno v
organizačním centru
šedolící stařík.
Po ubezpečení, že se nic
takového nebude opakovat,
se ale rozjasnil jako
slunéčko. Po včerejší
diskusi je jisté, že Vodička
neječí.
Pouze intenzivně
REZONUJE!“**

**Ivana Faitlová
zmizela jako dým.**